

и другъ пѣтъ да не стѣпвате въ кѣща та ми. (става да си иде)

Н. — Разпали ся келя на момиченце то (дума високо) забравихъ да ви дамъ цѣра.

М. — (накъ седна) Чи донесели го?

Н. — Донесохъ го зеръ. (дава и една кутійка)

М. — (зема љ, и дума) ами какъ ще го земамъ.

Н. — Осмъ дни не ще ядете нищо, само сутрѣ, на обѣдъ и вечеръ ще пиете по 6 чаши студенъ водъ, сетнѣ въ деветия день, кога то засядя слънце то безъ да ви види нѣкой, земате еднъ лажичкѣ отъ тойзи цѣръ, и ако ви е гладно попявате и по една пѣснь чи ви минува.

М. — Чи какъ ще живежъ толкозъ дни безъ еденѣ?

Н. — Твърдѣ добрѣ живѣвате, пѣснь та ще умалява гладость тѣ.

М. — Е, нека испытаме и това, другъ день ще си направжъ длѣжность тѣ.

Н. — Чи вы ми казахте да не стѣпжъ вѣки у ваша та кѣща.

М. — (хили ся и дума) Ма надѣвамъ ся, какъ другъ пѣтъ ще хоротувате съ малко разсужденіе.

Н. — Да ма простите, сега си познахъ погрѣшкѣ тѣ: по преди гдѣ то видѣхъ чи ви было збржчкано лице то небыло истина, то сѣнка та на носа ви показвала тѣй, но сега, като ся примѣстихте нема нищо.

М. — Чи и азъ ся почюдихъ. (обраща малко себе си) е, е, сега вижда ли ся нѣщо?

Н. — љ, сега на лице то ви нѣма нищо, но само на гърба ви показва, като камбура.

М. љ. то ще е отъ сѣнката на носа ми.

Н. — Може, е, ваша слуга. (отхожда си)

М. — Е, е! сега да видимъ постъ имамы.